

rette dem i, saaledes at det faar Karakter af en nedsettende, personlig Kritik. Naar Rigsdagstidende foreligger, vil man faa at se, at det ærede Medlem udtalte sig omtrænt saaledes, at man skulde ikke tro, at Betragtninger af den Art kunde anstilles af en Person, der var ansat som Overingeniør under Statsbanerne. Jeg mener, at en Kritik under den Form bør Personer, som paa Ministeriets Opfordring gaar ind i Kommissioner og udretter et betydeligt Arbejde, være forskaaet for paa Steder, hvor de ikke direkte kan frabede sig et saadant Traktament. Nu spurgte det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, om jeg ikke vilde indrømme, at den Berregning, som var anstillet af Overingeniør Flensborg, hvilede paa et urigtigt Grundlag. Dertil skal jeg svare, at den eneste Kritik, jeg har hørt det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremsætte, hvilede paa en Formodning om, at 13 Kr. som Gennemsnitsdagløn og 5 Kr. som Gennemsnitsunderstøttelsesbeløb ikke er i Overensstemmelse med det faktiske. Jeg tror imidlertid, at disse Beløb, som ikke blot Overingeniør Flensborg regner med, men som hele Kommissionen i sin Opstilling af, hvorledes Udgifterne vil blive fordelt mellem de interesserede Parter i Henhold til det Schøllerske Forslag, har regnet med, er rigtige. Jeg tror, det ligger meget nær det rigtige. En Dagløn af 13 Kr. svarer til en Timeløn af 1 Kr. 60 Ø., og en Understøttelse paa gennemsnitlig 5 Kr. pr. Dag ydes en gift Person, som blot har et Par Børn, i vedtægtsmæssig Hjælp og Tillægshjælp til Børnene, saa jeg skulde tro, at det vil være ganske nær ved det normale. Derfor kan jeg ikke erkende, at Grundlaget, hvorpaa disse Overvejelser er anstillet, er i Uoverensstemmelse med de faktiske Forhold, men naturligvis kan der altid ved Gennemsnitstal rejses Tvivl om, hvorvidt de er baseret paa et tilstrækkelig fyldigt Materiale; om dette Gennemsnitstal er det, skal jeg ikke udtale mig nærmere om, men det giver i hvert Fald ikke det ærede Medlem nogen som helst Adgang til at udtale sig om det vedkommende Medlem af Kommissionen paa den Maade, det ærede Medlem tillod sig.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann har jeg andetsteds haft Lejlighed til at diskutere Spørgsmaalet Nødhjælpsarbejde med, og jeg sagde ved den Lejlighed til det ærede Medlem, som jeg vil sige her i Dag, at Nødhjælpsarbejder ingenhunde skal være Arbejder, der er overflødige, som man egentlig, hvis der ikke var tvingende

Grund dertil, ikke burde udføre. Jeg har tidligere andetsteds oplyst det ærede Medlem om, hvilken Opfattelse jeg har deraf, og derfor synes det mig, at hans Spørgsmaal er overflødig. Det er ikke Meningen ved Etableringen af Nødhjælpsarbejder at udskyde paatrængende Arbejders Iværksættelse. Hvis en Kommune oplyser, at dette Arbejde vil den under alle Omstændigheder sætte i Værk, at Kommunalbestyrelsens Flertal anser dette Arbejde for ubetinget nødvendigt, ja, saa bør Kommunalbestyrelsen sikkert sætte Arbejdet i Værk, derom er der ikke nogen som helst Tvivl, Personer vil jo blive beskæftiget derved, og det tiltrænges. Men det ærede Medlem maa undskylde, at Staten, de Myndigheder, der er sat dertil, reserverer sig Resultatet af de Overvejelser vedrørende Anmodninger om Støtte til saadanne Arbejder, som maatte indkomme fra Kommunerne. Som Forholdet er i Øjeblikket, og saa længe Loven om Statsstøtte til Arbejders Iværksættelse er gældende, kan der ydes Understøttelse indtil 4 pCt. aarlig til saadanne Arbejders Iværksættelse, og naar denne Lov udløber, vil det være at tage under Overvejelse, paa hvilken Maade man eventuelt i Fremtiden skal financiere kommunale Foretagender, om man skal gøre det efter de hidtil gældende Regler, om man skal søge dem ændret, om man helt skal undlade at financiere dem, eller paa hvilken Maade den eventuelle Gennemførelse af det nu foreliggende Lovforslag bør gribe ind i de Overvejelser, der paa dette Grundlag skal ske, inden Afgørelsen træffes. Enhver Ting skal have sin Tid, og dette skal ogsaa have det, og til sin Tid vil de Herrer, som har Sæde her i Tinget, faa Adgang til at gøre deres Indflydelse paa disse Spørgsmaal gældende. Det er aldeles ikke Meningen ved Nødhjælpsarbejders Iværksættelse at skyde de mest paatrængende Arbejder til Side for mindre paatrængende Arbejder, der vil derfor netop i hvert Amt blive nedsat et Udvalg, som faar at bedømme ethvert Arbejde, om det falder ind under Nødhjælpskategorien eller ej, og denne Bedømmelse sker ved sagkyndige fra begge Sider, baade fra Arbejdernes og Arbejdsgivernes Side, som er lokalt kendte. Jeg vil derfor tilraade det ærede Medlem Hr. Wilmann, at han ganske roligt lægger Overvejelserne af disse Spørgsmaal i de kommende Udvalgs Hænder, jeg tror, at han ganske trygt kan gøre det.

Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen spurgte igen, hvem det var, der